

ФЕДОРЧУК Ярослав Петрович

Випускник
нафтопромислового
факультету (1958 р.)

Заступник керівника
фракції БЮТ у Верховній Раді

Народний депутат
України IV, V, VI скликань

Ярослав Петрович народився 22 жовтня 1936 р. на Волині у багатодітній селянській сім'ї Петра Феодоровича та Марії Володимирівни Федорчуків.

Сила духу та любов, подаровані батьками, сприяли його духовному зростанню, допомогли здобути освіту, і у 1958 р. він із відзнакою закінчив інститут за спеціальністю «інженер-механік». Трудовий шлях, від головного механіка до політичного діяча, теж пройшов на «відмінно».

В аспірантурі Академії суспільних наук здобув учене звання кандидата економічних наук із питань наукового управління економікою. У своїй науковій праці «Особливості росту ефективності нової техніки в умовах науково-технічної революції» він вперше в радянській науці довів невідповідність сучасним умовам економічного розвитку одного з основних постулатів марксизму-ленінізму про випереджальний розвиток засобів виробництва. Зокрема тема управління економікою знайшла своє відображення у його трьох монографіях та більш ніж шістдесяті наукових працях.

У 1972 р. — перший секретар Долинського райкому партії. За 11 років наполегливої праці Ярослав Федорчук перетворив цей район на один із найкращих в Україні.

З 1983 р. — перший секретар Івано-Франківського міськкому. Під його керівництвом місто стало одним із сучасних промислових, наукових, культурних центрів.

На державотворчу ниву Ярослав Петрович перейшов у 1990 р. — головним консультантом із питань паливно-

енергетичного комплексу ВРУ; з 1992 р. — заввідділом із питань виробничої кооперації Кабміну. Є одним з авторів законопроектів про держзамовлення, підприємства в Україні, розробник низки державних програм.

Удостоєний звання почесного доктора Луцького національного університету, голова його наглядової ради, відмінник народної освіти України. Має високі урядові нагороди — чотири ордени, п'ять медалей, дві грамоти ВРУ.

Надзвичайно тепле ставлення до рідного інституту Ярослав Петрович відобразив в автобіографічному художньому творі «Волинянин». Вважає, що фундаментальна інженерна школа Австрійської імперії з поєднанням не менш фундаментальних науки і практики радянської пори створювали прекрасні можливості високої інженерної освіти.

Його організаційні здібності, управлінський і політичний досвід допомогли розбудові незалежної України. Я. П. Федорчук виступав за збереження і розвиток атомної енергетики України як одного з вирішальних чинників її незалежності; захищає державну власність на магістральні газопроводи, високовольтні лінії електропередач, залізниці.

Ярослав Федорчук прекрасно розуміє, що патріотизм, позбавлений наукових основ управління економікою, розвитку її сучасних наукоємних галузей, перетворюється на словесну тріскотню і веде Україну до занепаду. Як всебічно освічена людина, глибокий знавець історії України, на всіх етапах свого життєвого шляху обстоює право українського народу мати свою незалежну державу.

У 1999 р. приєднався до Юлії Тимошенко та Олександра Турчинова, з якими створив партію «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина». Під його безпосереднім керівництвом розроблено Статут партії, створена її організаційна структура. Практично незмінно очолює її Виконавчий секретаріат, є заступником голови партії. І в тому, що партія «Батьківщина» і фракція БЮТ сповідують український патріотизм, послідовно обстоюють інтереси України, немала заслуга випускника Політехніки далекого 1958 року.

Ярослав Петрович виховав для Батьківщини гідних нащадків: доньку Тетяну і сина Володимира.

Біля витоків партії, 2000 р.